

תת"ע 9323/09/19 - רבקה חנה כהן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 9323-09-19 מדינת ישראל נ' כהן
תיק חיצוני: 41117227565

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מבקשת	רבקה חנה כהן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 16.12.2019.

המבקשת קיבלה דו"ח מסוג ברירת משפט המייחס לה עבירה של אחיזה או שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית בזמן נהיגה בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961 בתאריך 21.5.2019.

ביום הדיון לא התייצבה המבקשת בבית המשפט, ומשכך נשפטה בהעדרה ונגזר עליה קנס המקורי בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקשת

המבקשת טענה כי לאחר שנעצרה על-ידי שוטר, ביקשה להישפט בגין המיוחס לה על-ידי שליחת הבקשה בדואר. לטענתה, ניסתה לעקוב אחר הפנייה ויצירה קשר עם המוקד ממנו נמסר לה כי תקבל זימון לדיון, אולם לא קיבלה את ההזמנה למועד הדיון בעניינה.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי ההזמנה לדיון נשלחה לכתובתה של המבקשת, כפי שצוינה בבקשתה להישפט, באמצעות דואר רשום, אולם דבר הדואר חזר בציון ההערה "לא ידוע". לטענתה, בנסיבות אלה אין למבקשת אלא להלין על עצמה, שכן דבר הדואר נשלח לכתובת אשר ציינה בבקשתה להישפט וכי המבקשת לא עמדה בנטל להוכיח כי לא קיבלה את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בה.

דין

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל עמוד 1

מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** מיום 29.12.09 בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם

המבקשת טענה כי לא קיבל הודעה או זימון לדיון שנקבע בעניינה.

בעבירות קלות, קובעת תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 כי:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".

דהיינו אם הוכיחה המאשימה, כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין, חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל הנאשם מוטל הנטל להפריך חזקה זו.

משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, רואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 **בולנדי נ' מדינת ישראל**, מיום 21.5.17, עפ"ת (חי') 67571-03-18, **אפשטיין נ' מדינת ישראל**, מיום 25.4.18 ורע"פ 106/15 **עו"ד קריב נ' מדינת ישראל**, מיום 18.12.18).

(20.1.15).

על- פי אישור המסירה, שצורף לתגובת המשיבה, ההזמנה לדיון שנקבע ליום 16.12.2019 נשלחה לכתובתה של המבקשת אותה ציינה בבקשתה להישפט וחזרה בציון ההערה "לא ידוע" בתאריך 1.9.2019.

בעניין זה קבע כב' השופט כדורי בעפ"ת 47166-01-20 **רשק נ' מדינת ישראל** מיום 12.5.2020 :

"כעולה מאישור המסירה בתיק בית המשפט קמא הודעת הקנס נשלחה למערער והושבה על ידי דואר ישראל בציון "לא ידוע". המערער מאשר כי הודעת הקנס נשלחה לכתובתו הרשומה. במצב דברים זה, על מנת להרים את הנטל ולהוכיח כי הודעת הקנס לא הומצאה לו בנסיבות שאינן תלויות בו, היה עליו להראות כי דברי דואר מתקבלים על ידו בכתובת האמורה, כך שהכיתוב הנ"ל על גבי אישור המסירה על גבי אישור המסירה שגוי".

במקרה שבפניי המבקשת לא הוכיחה כי לא קיבלה את דבר הדואר בנסיבות שאינן תלויות בו.

לפיכך אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדין וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

האם קיים חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** (24.4.2018)).

ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** מיום 27.5.2018).

במקרה שבפניי המבקשת לא העלתה כל טענה באשר לחשש לעיוות דין שעלול להיגרם לה.

בנוסף, נוכח העובדה כי המדובר במבקשת ללא הרשעות קודמות ועל אף בקשת המשיבה להשית על המבקשת כפל קנס, הושת עליה הקנס המקורי בלבד. בנסיבות אלה אני סבורה כי מדובר בענישה מידתית וסבירה.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג סיוון תש"פ, 15 יוני 2020, בהעדר הצדדים.